

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118201507
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118201507.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: SetCar sk, a. s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50387189, právne zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom F. X. XX XX H., proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00585441, právne zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom G. X. X/C., L., o zaplatenie 163,20 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/14/2018-124 zo dňa 6. novembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 163,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 163,20 eur od 4.11.2017 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Aplikujúc ustanovenia § 524 ods. 1 - 2, § 525 ods. 1 - 2, § 526 ods. 1 - 2 a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1 - 2, § 11 ods. 6 - 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (všetky ustanovenia citované v napadnutom rozsudku) súd prvej inštancie východiskovo ako nesporné vyhodnotil skutočnosti, že dňa 21.12.2016 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej vznikla škoda na motorovom vozidle zn. Audi A8L, EVČ: CA029CC, ktoré patrilo poškodenej B. F.. Táto škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, ktorý uvedenú škodovú udalosť šetril pod č. 9526633348. Poškodená si po škodovej udalosti zapožičala od žalobcu náhradné vozidlo, a to na základe zmluvy o nájme zo dňa 25.9.2017, za čo jej bola vystavená faktúra na sumu 408 eur za 5 dní nájmu od 25.9.2017 do 29.9.2017, pri výške nájomného 81,60 eur vrátane DPH za deň. Poškodená dňa 29.9.2017 svoju pohľadávku voči žalovanému titulom nároku na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla postúpila na žalobcu a túto skutočnosť žalovanému písomne oznámila. Žalovaný uznal a vyplatil žalobcovi sumu 244,80 eur, pričom neakceptoval zapožičanie náhradného vozidla v rozsahu 2 dni.

3. Pokiaľ ide o námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, okresný súd s poukazom na ustanovenie § 526 ods. 2 OZ zdôraznil, že žalobca nemusí preukazovať svoju legitímáciu zmluvou, ak žalovanému postúpenie pohľadávky oznámil postupca. V danom prípade žalovaný ani nerozporoval, že by mu oznámenie poškodenej nebolo doručené. Okresný súd vyhodnotil postúpenie za platné, keďže zo zmluvy je zrejmé a určité, čo bolo jeho predmetom. Pohľadávka je spôsobilá na postúpenie a zmluva spĺňa všetky kritériá platnosti právneho úkonu stanovené hmotnoprávnou úpravou. Poškodený ako pôvodný

veriteľ mohol na základe vlastného rozhodnutia a bez súhlasu dlžníka svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou na tretiu osobu, čím došlo k zmene v osobe veriteľa bez toho, aby sa zmenil obsah doterajšieho záväzkového vzťahu, keďže pohľadávka (ako iné majetkové hodnoty) môže byť predmetom právneho obehu, ak nejde o pohľadávku, ktorú nemožno postúpiť, čo nie je daný prípad (podporne uznesenie ÚS SR sp. zn. II ÚS 165/2017).

4. Obdobne je podľa okresného súdu daná je aj pasívna vecná legitímácia žalovaného. Nesporne totiž vyplýva zo skutočnosti, že poškodený bol v rozhodnom čase poistený u žalovaného, čo v priebehu sporu žalovaný nenamietal.

5. Na základe predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorá spočíva v nákladoch na zapožičanie náhradného vozidla. Žalovaný ani vo svojom odpore nespochybnil, že náklady na požičanie náhradného vozidla predstavujú náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti so vznikom poistnej udalosti. Postupcovi ako poškodenému z dopravnej nehody vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi vyfakturovanú sumu spočívajúcu v nájmomnom za prenájom motorového vozidla. To, že uvedený záväzok postupca priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalovaný si zároveň protirečí, keď na jednej strane namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, no na strane druhej uvádza, že mu sám dobrovoľne uhradil v zmysle oznámenia o poistnom plnení sumu 244,80 eur, pričom neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré krátil poskytnuté poistné plnenie (zo sumy 408 eur na sumu 244,80 eur).

6. Okresný súd v danej spojitosti dodal, že je mu z rozhodovacej činnosti známe, že v obdobných sporoch žalovaný opakovane dôvodí tým, že jeho povinnosťou je uhradiť iba nutné a účelne vynaložené prostriedky v súvislosti so vzniknutou škodou, s čím je potrebné súhlasiť. Skutočnou škodou však je nájmomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájmomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu a podobne (napr. rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 5.5.2015 2Cob/134/2014). Je nepochybné, že poškodená mala prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu poškodenia jej vozidla. Ide teda o náklady vynaložené nutne, keďže poškodená si prenajala vozidlo v dôsledku poškodenia jej vlastného vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. Poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Pokiaľ aj žalovaný poukazoval na to, že z faktúry je zrejme, že poškodená mala možnosť prevziať si poškodené motorové vozidlo už dňa 28.9.2017, kedy jej bola dodaná služba (oprava) a nie až dňa 29.9.2017, samotný žalovaný túto skutočnosť nezohľadnil, keď v rámci šetrenia poistnej udalosti krátil plnenie o dva dni, nie o deň jeden. A pokiaľ aj bola oprava vozidla dokončená už dňa 28.9.2017, nebolo zrejme, v akom čase k ukončeniu došlo (napr. v poobedňajších, či večerných hodinách), kedy presne ukončenie opravy bolo poškodenej oznámené, tiež, či by bolo bez pochyb v jej možnostiach vozidlo ešte v ten deň prevziať a pod.

7. Súd prvej inštancie uzavrel, že nezistil dôvod nepriznať žalobcovi náhradu nákladov nájmu v plnej výške. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovaným v sume 244,80 eur je žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 163,20 eur dôvodná.

8. Nakoľko došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorej súčasťou je aj príslušenstvo, vznikol podľa okresného súdu žalobcovi nárok i na úrok z omeškania uplatnený v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 163,20 eur od 4.11.2017 do zaplatenia. V tejto súvislosti považoval za potrebné ustáliť, či si žalovaná poisťovňa splnila povinnosti podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. tým, že poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie v celom uplatnenom rozsahu, ktoré od nej žalobca nárokoval, pričom súd dospel k záveru, že žalovaný síce listom zo dňa 19.10.2017 žalobcovi poistné plnenie (jeho výšku) oznámil, nevyplýva však z neho dôvod jeho krátenia. Pokiaľ aj žalovaný pri sume, o ktorú plnenie krátil (163,20 eur) uviedol „neprimerané náklady na náhradné vozidlo“, bolo jeho povinnosťou vysvetliť, v čom neprimeranosť videl, z akého konkrétneho dôvodu plnenie krátil. Uvedeným oznámením teda nedošlo k splneniu jeho povinnosti v zmysle predmetného zákonného ustanovenia.

Čo sa týka samotného okamihu vzniku omeškania, okresný súd vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení.

9.O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej strane priznal predmetný procesný nárok v rozsahu 100 %.

10.Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Mal za to, že okresný súd rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil, keď sa žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal s námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v súdenom spore. Poškodenému bola spôsobená škodová udalosť prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, v ktorej súvislosti mal byť poškodený nútený užívať náhradné vozidlo zapožičané u žalobcu v zmysle príslušnej zmluvy o nájme. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru a uzatvoril s ním zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá vznikla z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla.

11.Z uvedeného - podľa odvolateľa - vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Potom poškodený (a nie žalovaný) predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, a teda nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Jej uzatvorením nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, lebo túto pohľadávku pred cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda jeho pohľadávka nevznikla.

12.Žalovaný tvrdil, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Obč. zák. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Žalovaný zhrnul, že ak poškodený nebola majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto postúpiť na žalobcu a tomu následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Predmetné postúpenie (neexistujúcej) pohľadávky je tak pre obchádzanie zákona absolútne neplatné v zmysle § 39 Obč. zák.

13.Odvolateľ (s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018) nesúhlasil ani s priznaním žalobcovi úroku z omeškania, keďže úrok z omeškania je ako peňažná sankcia viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z.z. a jej účelom je ochrana poškodeného proti tomu, aby poisťovňa nezostala nečinná; naopak, aby bola nútená oznámiť v uvedenej lehote poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

14.V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobca žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Zdôraznil, že nesúhlas žalovaného s názorom súdu, riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Zopakoval, že postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Nesprávne a zavádzajúce je preto tvrdenie odvolateľa, že predmetom postúpenia mala byť pohľadávka, ktorú žalobca eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Napokon, akceptovanie predmetného postúpenia pohľadávky žalovaným je zrejme aj z toho, že čiastočné poisťné plnenie už poukázal na účet žalobcu ako postupníka; obdobne z oznámenia o poisťnom plnení.

15.Žalobca ďalej uviedol, že v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu danej pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Išlo teda o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k započítaniu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie, a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu.

16. Ohľadne otázky úroku z omeškania žalobca poukázal na opačný (zatiaľ bez zjednocujúceho stanoviska) názor Najvyššieho súdu SR vyjadrený v rozsudku 5Obo 19/2019 z 25.3.2009. Preto nemožno súhlasiť s tvrdením, že oznámením o odmietnutí poisteného plnenia sa poisťovateľ zbavuje povinnosti platiť úrok z omeškania z dôvodu, že ide o špeciálnu úpravu k § 517 ods. 2 CSP. Poisťovňa sa totiž do omeškania dostáva tým, že nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne plnenie v

lehote splatnosti určenej zákonom. Ustanovenie § 11 ods. 8 dotknutého zákona sankcionuje len následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6, t.j. neskorého prešetrenia/vybavenie poisťnej udalosti.

17.Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané subjektívne legitimovanou (neúspešnou) stranou sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

18.Odhliadnuc od evidentnej nekonzistentnosti postupu žalovaného v rámci vybavovania celej záležitosti (t.j. nielen v priebehu sporu, ale aj v rámci predchádzajúcej likvidácie poisťnej udalosti), keď primárne poskytol čiastočné plnenie nákladov za použitie náhradného motorového vozidla, následne však modifikoval svoj postoj tak, že aktuálne namieta/tvrdí neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, z určujúceho hľadiska (v zmysle vymedzených odvolacích námietok) okresný súd náležite posúdil otázku aktívnej legitimácie žalobcu. Podstatou argumentácie odvolateľa je následne snaha zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom z 29.9.2017 (č.l. 46 spisu) „rozfázovať“ a rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva však tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán/subjektov. Nespochybnou vôľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že bolo možné na ich usporiadanie použiť/uzavrieť viacero relatívne samostatných právnych úkonov.

19.Náležite ďalej argumentuje žalobca, že v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. Pri striktnom (až puristickom) prístupe k výkladu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený najprv uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu vzápätí/ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Takýto odvolateľom požadovaný postup v kontraktačných procesoch odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej tak fyzické, ako aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do množstva rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou.

20.Z iných konkrétnych dôvodov (výška dennej sadzby nájomného, účelnosť použitia náhradného vozidla, amortizácia...) odvolateľ závery okresného súdu nespochybnil. Možno preto uzavrieť, že poškodený musel vynaložiť náklady na vypožičanie náhradného osobného automobilu v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou vozidla poisteného u žalovaného, pričom nájomný vzťah trval počas doby nevyhnutnej na opravu poškodeného motorového vozidla, ktorú dobu poškodený nemá možnosť ovplyvniť. Z celkového správania poškodeného a žalobcu (konajúceho prostredníctvom príslušného pracovníka organizačnej zložky) je nepochybné, že medzi nimi došlo k uzavretiu zmluvy o nájme motorového vozidla. Rovnako úplne zrejmé z konania zmluvných strán boli predmet zmluvy (požičanie/nájom individuálne určeného motorového vozidla), trvanie nájmu, ako aj výška odplaty za požičanie/nájom motorového vozidla. Takéto zmenšenie majetku (škodu) je povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov žalovaný (§ 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z.) a to v okolnostiach súdnej veci postupníkovi dotknutej pohľadávky - žalobcovi.

21.Nad bezprostredný rámec odvolania krajský súd dodáva, že k identickým určujúcim vecným záverom by konajúce súdy dospeli aj v prípade uplatnenia premisy preferovanej Ústavným súdom SR (napr. nález sp. zn. I. ÚS 640/2014 zo dňa 1.4.2015), ktorá vychádza z interpretácie právnych úkonov v prospech ich platnosti, pričom (eventuálne) konštatovanie neplatnosti právneho úkonu má byť celkom výnimočným.

22.Okresný súd správne posúdil aj otázku okamihu vzniku omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu. Výklad príslušných ustanovení (minimálne naznačovaný odvolateľom) smerujúci k tomu, že poisťovateľ môže byť úrokmi z omeškania sankcionovaný len pre nesplnenie formálnej povinnosti vyplývajúcej z § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. a teda nenesie nijakú zodpovednosť za nesprávne zistenie rozsahu plnenia a jeho poskytnutie, odporuje nielen účelu zakomponovania priameho nároku poškodeného voči poisťovateľovi do vnútroštátnej právnej úpravy, ale popiera aj podstatu záväzkovo-právnych vzťahov, ktorou je riadne a včasné plnenie si zmluvných povinností.

23. Je neakceptovateľné, aby nebol úrokom z omeškania sankcionovaný poisťovateľ za to, že poškodenému „nepriзна“ plnenie vôbec, resp. ho nedôvodne zníži; postačujúcim by - podľa žalovaného - bolo, ak uvedené poškodenému riadne a včas oznámi. Práve takýto prístup vedie k nevhodnej praxi, kedy poisťovne (so skúsenosťami odvolacieho súdu možno uviesť, že minimálne s nedostatkom „dobrého úmyslu“) pri prvom posúdení nároku poškodeným ich nároky neopodstatnene výrazne kráti, eventuálne ich vôbec neakceptujú. Činia tak v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškani mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide o však o maximálne účelovú argumentáciu.

24. Žalovaný ako poisťovateľ je v kontexte riešenej problematiky rovnakým dlžníkom ako každý iný subjekt. Jeho povinnosť plniť vzniká v zákonom určenej lehote (§ 11 ods. 7 prvá alinea zákona č. 381/2001 Z.z.) a v zákonom/v zmluve vymedzenom rozsahu. Pokiaľ tento rozsah zistí nesprávne (nie je podstatné či vedome alebo či „len“ na základe vlastných nedôsledností) - v menšom rozsahu, resp. plnenie, ktoré by mal poškodenému objektívne poskytnúť, neopodstatnene zníži, potom úrok z omeškania je sankciou za toto nesprávne zistenie rozsahu plnenia, resp. nedôvodné zníženie nároku poškodeného.

25. Pre úplnosť krajský súd dopĺňa, že úprava sankcie v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je špeciálnou úpravou vo vzťahu k porušeniu povinností poisťovateľa ustanovených v § 11 ods. 6 označeného zákona (vykonať a ukončiť prešetrovanie oznámenej poistnej udalosti, ako i informovať o svojich záveroch poškodeného). Relevantným teda nie je iba samotné včasné ukončenie šetrenia škodovej/poistnej udalosti, ale aj poskytnutie poškodenému poistného plnenia.

26. Napokon platí, že predmetná právna otázka skutočne nie je ustálenou v rámci rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 CSP). Zároveň je však v rozoberanej súvislosti podstatné, že okresný súd (čiastočne i v spojení s dôvodmi tohto - odvolacieho - rozhodnutia, keďže konanie v I. a odvolacej inštancii tvorí jeden celok) dostatočne zdôvodnil/vysvetlil svoj právny názor, t.j. argumentačne sa s riešením predmetnej právnej otázky plnohodnotne vyrovnal, preto nekonal v rozpore s princípom právnej istoty (bližšie napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 144/2014 z 13.5.2014).

27. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritornej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

28. Žalovaný síce výslovne napadol rozsudok okresného súdu aj vo výroku o trovách konania, urobil tak však výlučne v súvislosti s namietanou (ne)správnosťou rozhodnutia vo veci samej. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritornej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore.

29. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalobca voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%.

30. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených vád. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.